

Sentencja

- 1) Artykuł 55 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi należy interpretować w ten sposób, że, wymaga on istnienia w ustawodawstwie krajowym przepisu, takiego jak art. 42 ust. 3 ustawy nr 25/2006 o zamówieniach publicznych w wersji mającej zastosowanie do sprawy przed sądem krajowym, który przewiduje zasadniczo, że wówczas gdy kandydat proponuje cenę rażąco niską, instytucja zamawiająca kieruje do niego na piśmie żądanie udzielenia wyjaśnienia swej propozycji ceny. Do sądu krajowego należy dokonanie weryfikacji, czy w świetle całości dostępnych mu akt sprawy żądanie udzielenia wyjaśnienia pozwoliło danemu kandydatowi w wystarczającym stopniu wyjaśnić składowe elementy jego oferty.
- 2) Artykuł 55 dyrektywy 2004/18 sprzeciwia się stanowisku instytucji zamawiającej, wedle którego nie ma ona obowiązku żądania od kandydata udzielenia wyjaśnienia rażąco niskiej ceny.
- 3) Artykuł 2 dyrektywy 2004/18 nie sprzeciwia się przepisowi prawa krajowego, takiemu jak art. 42 ust. 2 ustawy nr 25/2006, wedle którego zasadniczo instytucja zamawiająca może na piśmie zażądać od kandydatów udzielenia wyjaśnień w przedmiocie oferty, nie żądając jednak i nie przyjmując jakiegokolwiek zmiany oferty. Przy wykonywaniu uprawnień dyskrejonalnych, którymi dysponuje instytucja zamawiająca, ma ona obowiązek traktowania różnych kandydatów w sposób równy i lojalny, tak aby pod koniec procedury selekcji ofert i mając na uwadze jej wynik żądanie udzielenia wyjaśnień nie prowadziło do wrażenia, że w sposób nieuprawniony faworyzuje lub defaworyzuje kandydatów, do których to żądanie było skierowane.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 29 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-607/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/1/WE — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Warunki udzielania pozwoleń dla istniejących instalacji — Obowiązek zapewnienia eksploatacji takich instalacji zgodnie z wymogami dyrektywy)

(2012/C 151/14)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (przedstawiciel: A. Falk, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 24, s. 8) — Warunki wydawania pozwoleń dla istniejących

instalacji — Obowiązek zagwarantowania, że instalacje te będą eksploatowane zgodnie z wymogami przewidzianymi w dyrektywie

Sentencja

- 1) Nie podejmując niezbędnych środków w celu zagwarantowania, że właściwe władze zapewnią, poprzez udzielenie pozwoleń zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (wersja ujednolicona) lub, w stosownych przypadkach, przez ponowne rozważenie warunków oraz, jeśli to konieczne, przez ich uaktualnienie, aby wszystkie istniejące instalacje były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10, 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, z zastrzeżeniem innych szczególnych przepisów prawa Unii, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 89 z 19.3.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Mainz — Niemcy) — Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH przeciwko Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

(Sprawa C-1/11) (¹)

(Środowisko naturalne — Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 — Artykuł 18 ust. 1 i 4 — Przemieszczanie niektórych odpadów — Artykuł 3 ust. 2 — Informacje obowiązkowe — Tożsamość wytwórcy odpadów — Niewskazanie przez handlowca pośrednika — Ochrona tajemnicy handlowej)

(2012/C 151/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Mainz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH

Strona pozwana: Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Mainz — Wykładnia art. 18 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190, s. 1) — Dokument zawarty w załączniku VII do rzeczonego rozporządzenia, zawierający informacje towarzyszące przemieszczaniu niektórych odpadów — Prawo pośrednika do niewskazania w dokumencie tożsamości wytwórców odpadów w celu ochrony swoich klientów wobec odbiorcy